

W NUMERZE:

Wigilia Bożego
Narodzenia

2

Słowo Księdza
Proboszcza – Godzina
Łaski dla całego świata

2

Stół Słowa Bożego

3

Z kalendarza
liturgicznego

3

Wydarzenia miesiąca

4-5

IX Koncert dla Pana
Boga - zaproszenie

6

Choinka z czerwonymi
serduszkami

6

Co Biblia mówi o końcu
świata

7-8

Recenzja książki

8

Wielkopolska nie jest
nam obca- Pałac w
Wąsowie

9

Święty uśmiechnięty-
Bł. Laura Vicua

10

Kącik dla dzieci

11

Czasopismo parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu

WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA

Słowo "wigilia" pochodzi od łacińskiego wyrazu "vigilare" i oznacza czuwanie.

Starożytni rzymianie wigiliami nazywali godziny "straży" nocnej. Nazwa ta przyjęła się w chrześcijaństwie na określenie nabożeństw odprawianych nocną porą w przeddzień uroczystych świąt. Po Wniebowstąpieniu Chrystusa Pana w każdą rocznicę Jego Zmartwychwstania apostołowie noc poprzedzającą tę uroczystość spędzali na wspólnym modlitewnym czuwaniu (por. S. Hieronim, Commentarium in Matheum 4,25). Z czasem zaczęto także i inne uroczystości i wspomnienia męczenników poprzedzać modlitewnym czuwaniem. Nabożeństwo składało się z czytania Pisma Świętego, śpiewu psalmów i modlitwy (często kończyło się agapą).

Wigilia Bożego Narodzenia zajmuje szczególne miejsce między innymi wigiliami w ciągu roku. Jest to wigilia wyjątkowa i uprzywilejowana. Jeżeli jakakolwiek inna wigilia przed świętem wypadnie w niedzielę, wtedy uprzedza się jej obchód w sobotę. Wigilia przed Bożym Narodzeniem nie podlega tej regule i obchodzi się ją zawsze 24 grudnia bez względu, w jaki dzień wypadnie. Nawet IV niedziela Adwentu musi jej ustąpić, mimo że należy do niedziel uprzywilejowanych tego okresu.

Wieczór wigilijny w tradycji polskiej jest najbardziej uroczystym i rodzinnym spotkaniem. W Polsce

wigilia Bożego Narodzenia w takiej formie jak dziś jest obchodzona od XVIII w. Wieczera wigilijna ma charakter sakralny. Stół nakrywa się białym obrusem. Na pamiątkę narodzenia się Chrystusa w żłóbku pod obrus kładzie się siano. Na środku stołu zapala się świecę, która symbolizuje Chrystusa, prawdziwą światłość (por. J 8,12). Można też umieścić obok mały żłóbek z Dzieciątkiem Jezus. Przy stole tradycyjnie jedno miejsce zostawia się wolne. Jest ono przeznaczone dla gościa, który w ten wieczór mógłby się przypadkowo zjawić. Zgodnie z polskim zwyczajem obowiązuje w tym dniu post. Także w czasie wieczerzy wigilijnej spożywa się potrawy postne w liczbie od trzech do dwunastu. Na pamiątkę gwiazdy, która ukazała się nad grotą betlejemską, wieczerzę wigilijną rozpoczyna się "gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie".

Czytaj więcej na stronie 2

WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA – CD.

Wieczерę wigilijną rozpoczyna ojciec rodziny lub najstarszy jej członek odmówieniem wspólnej modlitwy (może być nią pacierz). Następnie można przeczytać fragment Ewangelii św. Łukasza (rozdział 2, wiersz od 1. do 8.). Spożywanie wieczerzy poprzedza wzajemne dzielenie się opłatkiem, połączone ze składaniem sobie życzeń. Przy okazji wszyscy przepraszają się wzajemnie i darują sobie urazy.

Zwyczaj dzielenia się opłatkiem w czasie wieczerzy wigilijnej wywodzi się z eulogiów chrześcijańskich. Sama zaś wieczerza żywo przypomina nam dawne agapy, czyli wspólne uczty organizowane przez chrześcijan pierwszych wieków. Eulogia były to części chleba tylko poświęcane, a nie konsekrowane. Dawano je tym, którzy nie przystępowali do Komunii św. Można je było zabierać również do domu. Zwyczaj ten znany był już w III w. i praktykowany jest do dziś w Kościele Wschodnim. W Kościele Zachodnim był w powszechnym użyciu w VI/VII w.

Po spożyciu wieczerzy wzajemnie obdarowujemy się upominkami, co w szczególności sposób raduje dzieci. Świąteczny nastrój tego wieczoru może wypełnić wspólny śpiew kolęd i pastorałek. W ten sposób szybko upłynie czas oczekiwania na Pasterkę. W świątyni wspólnie z innymi znów zaśpiewamy: Bóg się rodzi, moc truchleje...

Jeszcze raz uświadomimy sobie i przeżyjemy prawdę wiary, że w Jezusie Chrystusie, Bogu, który stał się człowiekiem, wszyscy ludzie stają się rodziną. Winna to być rodzina, w której wszyscy się kochają i wzajemnie sobie służą. Tak oto raz w roku, w ciągu zaledwie paru godzin uświadamiamy sobie polskim zwyczajem wieczerzy wigilijnej Bożego Narodzenia, jakim wprost "rajem" tu, na ziemi, mogło być nasze życie, gdyby prawa tego wieczoru rządziły nami zawsze.

ks. Zenon Mońka
www.niedziela.pl

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA - GODZINA ŁASKI DLA CAŁEGO ŚWIATA

Matka Boża objawiając się pielęgniarce Pierinie Gilli we Włoszech w Montichiari, w święto Niepokalanego Poczęcia 8 grudnia 1947r. powiedziała: „Życzę sobie, aby mnie czczono jako Maryję Różę Mistyczną, Matkę Kościoła. Życzę sobie, aby każdego roku w dniu 8 grudnia w południe miała miejsce Godzina Łaski dla całego świata. Dzięki modlitwie zanoszonej w tej godzinie ześlę niezliczone łaski dla duszy i ciała. Będą liczne nawrócenia. Pan Mój, Boski Syn Jezus okaże wielkie miłosierdzie jeżeli dobrzy ludzie będą się modlić za swych grzesznych braci. Ci, którzy nie mogą przyjść do kościoła, niech modlą się w domu. Jest moim życzeniem, aby ta Godzina Łaski była praktykowana na całym świecie”.

Jak odprawić Godzinę Łaski?

Zacząć należy od przypomnienia sobie obietnic Matki Najświętszej. Co obiecuje mi Matka Najświętsza? Zapewnia, że Godzina Łaski „zaowocuje wieloma nawróceniami...”. Należy prosić o łaskę nawrócenia dla tych, którzy jej najbardziej potrzebują. „Serca zatwardziałe i zimne jak ten marmur zostaną dotknięte Bożą łaską i staną się wiernymi czcicielami naszego Pana i będą Go szczerze miłować(...)”. Warto prosić o tę łaskę dla siebie i najbliższych. „Przez to nabożeństwo uzyskacie wiele łask duchowych i cielesnych”.

Nie należy obawiać się prosić o łaski – nawet największe. „Nasz Pan, mój Boski Syn, Jezus, ześle swe przeobfite Miłosierdzie, jeżeli dobrzy ludzie będą się stale modlić za swych grzesznych braci (...)”. Wreszcie należy dziękować za te łaski, które Matka Najświętsza gwarantuje. Można też rozmawiać z Maryją modlitwami, które są najbliższe sercu. Odmówić Różaniec, przeplatając aktami miłości i żalu za grzechy. Wyznać swą wiarę w Boga, chwalać Jego dobroć, oddać się Maryi pod opiekę.

Idąc śladem tych obietnic, już od kilku lat, również w naszym kościele, gromadzą się wierni w Godzinie Łaski, zanosząc swe modły do Boga przez Maryję. Mamy świadomość, że wielu naszym bliskim brak wiary, zagubili się w pogoni za tym co przemijające i dlatego tym bardziej potrzebują modlitwy tych, którzy kochają ich chrześcijańską miłością.

Znajdźmy czas 8 grudnia – w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, aby przyjść do naszej parafialnej świątyni o godz. 12.00, by trwając na modlitwie do godz. 13.00, móc korzystać z obiecannej GODZINY ŁASKI.

Ksiądz Proboszcz
Benedykt Glinkowski

STÓŁ SŁOWA BOŻEGO

Narodzenie Jezusa

1¹⁸ Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierw-
 nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną
 za sprawą Ducha Świętego. ¹⁹ Mąż Jej, Józef, który
 był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał
 narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją
 potajemnie. ²⁰ Gdy powziął tę myśl, oto anioł
 Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: "Józefie,
 synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi,
 twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest
 to, co się w Niej poczęło. ²¹ Porodzi Syna, któremu
 nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od
 jego grzechów". ²² A stało się to wszystko, aby się
 wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez
 Proroka: ²³ Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna,
 któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy:
 "Bóg z nami". ²⁴ Zbudziwszy się ze snu, Józef
 uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął
 swoją Małżonkę do siebie, ²⁵ lecz nie zbliżał się do
 Niej, aż porodziła Syna, któremu nadał imię
 Jezus.

(Mt 1, 18-25)

Z KALENDARZA

LITURGICZNEGO

Grudzień 2012

- 1 grudnia - św. Edmund Campion
 2 grudnia - I Niedziela Adwentu (Łk 21,25-28. 34-36)
 3 grudnia - św. Franciszek Ksawery
 4 grudnia - św. Jan Damasceński, św. Barbara,
 bł. Archanioł Canetoli
 5 grudnia - św. Saba Jerozolimski
 6 grudnia - św. Mikołaj
 7 grudnia - św. Ambroży
 8 grudnia - Niepokalane Poczęcie NMP,
 św. Romar
 9 grudnia - II Niedziela Adwentu (Łk 3,1-6)
 10 grudnia - św. Grzegorz III, NMP Loretańska
 11 grudnia - św. Damazy I,
 12 grudnia - św. Finian, NMP z Guadalupe
 13 grudnia - św. Łucja
 14 grudnia - św. Jan od Krzyża
 15 grudnia - bł. Jan Karol Steeb
 16 grudnia - III Niedziela Adwentu (Łk 3,10-18)
 17 grudnia - św. Łazarz
 19 grudnia - św. Anastazy I
 20 grudnia - święci Makary i Eugeniusz
 21 grudnia - św. Piotr Kanizjusz
 22 grudnia - św. Franciszka Ksawera Cabrin
 23 grudnia - IV Niedziela Adwentu (Łk 1,39-45)
 24 grudnia - święci Adam i Ewa, pierwsi rodzice
 25 grudnia - Boże Narodzenie
 (Łk 2, 1-14), (J, 1-18)
 26 grudnia - św. Szczepan
 27 grudnia - św. Jan, Apostoł i Ewangelista
 28 grudnia - święci Młodziankowie
 29 grudnia - św. Tomasz Becket
 30 grudnia - Święto Świętej Rodziny
 Jezusa, Maryi i Józefa (Łk 2,41-52)
 31 grudnia - św. Katarzyna Laboure,
 św. Sylwester I

WYDARZENIA MIESIĄCA

W tej części gazetki możecie przeczytać Państwo o bieżących wydarzeniach w naszej Parafii.

Zarazem zachęcamy do czynnego udziału w życiu Kościoła.

Poniżej tabeli możecie Państwo znaleźć miesięczne podsumowanie (ilość chrztów, zawartych małżeństw oraz zgonów).

Grudzień 2012

N	Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

WYDARZENIA MIESIĄCA	DATA
W adwencie, od poniedziałku do piątku, w naszym kościele Roraty dla dzieci o godz. 18.00. Dzieci przynoszą serduszka z wpisanym dobrym uczynkiem z jednej strony oraz swoim imieniem i nazwiskiem z drugiej. Będziemy losować trzy ikony. Podczas Rorat, na stoliku z darami, będzie wystawiona puszka adwentowa – „wielkie serce”, do której wchodząc do kościoła, będzie można składać ofiary przeznaczone na nagrody dla dzieci, najpilniej w nich uczestniczące. Po Mszy św. dzieci otrzymają kartki z tytułami fragmentów Dziejów Apostolskich odczytanych w kościele, które będą gromadzić w domu. Specjalnie dla młodzieży i dorosłych Roraty w soboty o godz. 8.00.	XII 2012
W adwencie, przed i po każdej Mszy św. niedzielnej, w okienku Caritas, można zaopatrywać się w lampiony adwentowe, opłatki, świece Caritas, kartki świąteczne oraz dewocjonała. Bliższe informacje na tablicy Caritas w przedsionku kościoła.	XII 2012
W naszym kościele pojawiła się choinka z czerwonymi serduszkami. Na serduszkach zapisano imiona dzieci, które pochodzą z rodzin pozostających obecnie w trudnej sytuacji materialnej. Jeżeli pragniesz anonimowo sprawić radość dziecku, które chciałoby znaleźć pod choinką paczkę – niespodziankę, zdejmij serduszek z imieniem jednego z nich i przygotuj paczuszkę. Gotową paczkę wraz z zabranym wcześniej serduszkem umieszczonym w widocznym miejscu na paczce prosimy położyć pod choinką w kościele, w zakrystii lub oddać w okienku Caritas najlepiej do 22 grudnia 2012.	XII 2012
W środy o godz. 17.30, nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, a o godz. 21.00 cicha adoracja Najświętszego Sakramentu.	XII 2012
W I sobotę miesiąca po Mszy św. o godz. 8.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Maryi, o godz. 21.00 Apel Jasnogórski.	XII 2012
W I niedzielę miesiąca, po Mszy św. o godz. 8.00, swoje spotkanie ma Wspólnota Żywego Różańca.	XII 2012
W I czwartek miesiąca od godz. 17.15 Godzina Święta – modlitwa w intencji powołanych do wyłącznej służby Bożej.	XII 2012
Podczas Rorat spotkanie ze św. Mikołajem.	6 XII 2012

WYDARZENIA MIESIĄCA

WYDARZENIA MIESIĄCA	DATA
W I piątek miesiąca adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź św. od godz. 15.00 do 18.00. O godz. 18.00 Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Msza św. Odwiedziny chorych od godz. 8.30.	XII 2012
Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, od godz. 12.00 do 13.00 „Godzina Łaski” – wspólna modlitwa w kaplicy, o godz. 16.30 Msza św. z przybliżeniem dzieciom klas I-III tajemnicy „cudownego medalika”.	8 XII 2012
O godz. 17.00 uroczysta Msza św., a następnie „Koncert dla Pana Boga” w wykonaniu parafialnych zespołów muzycznych oraz zaproszonych gości.	9 XII 2012
Bezpośrednio po Mszy św. o godz. 18.00 w kaplicy – godzinne czuwanie przed Najświętszym Sakramentem - „Wielbienie Śpiewem”.	14 XII 2012
O godz. 15.00 Msza św., a następnie w Sali bł. Jana Pawła II, spotkanie opłatkowe Wspólnoty Żywego Różańca oraz innych parafialnych grup duszpasterskich.	16 XII 2012
O godz. 18.00 Msza św., a następnie w sali bł. Jana Pawła II spotkanie Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej.	20 XII 2012
Rozpoczęcie okresu Narodzenia Pańskiego – godz. 24.00 – Pasterka.	24 XII 2012
Uroczystość Narodzenia Pańskiego	25 XII 2012
Święto św. Szczepana	26 XII 2012
Święto św. Jana Ap. i Ew.	27 XII 2012
Święto św. Młodzianków	28 XII 2012
Święto Świętej Rodziny – Jezusa, Maryi i Józefa	30 XII 2012

Ilość Statystyki
 4 chrzty
 0 sakramentów małżeństwa
 4 zgony

✠ Wieczny odpoczynek racz zmarłym dać
 Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.
 Niech odpoczywają w pokoju.
 Amen.

*Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia pragniemy życzyć wszystkim
 Parafianom:*

*Radosnych, zdrowych oraz wesołych Świąt Bożego Narodzenia oraz Szczęśliwego
 Nowego Roku 2013*

Redakcja „Jadwisi”

IX KONCERT DLA PANA BOGA - „ Jesteśmy piękni Twoim pięknem Panie”

Są uroczyste koncerty w Filharmonii. Są absolutnie szalone koncerty muzyki rozrywkowej. Duże i małe. Głośne i mniej głośne. Takie, których się słucha w skupieniu i takie, na których tańczy się w błocie. Bo szukamy muzyki, która znajduje drogę do naszego serca. A serce dla człowieka zawsze było ważne.

Pierwszy Koncert dla Pana Boga odbył się 20 lat temu. Duszpasterstwo Ludzi Młodych Syjon nie tylko obejmowało młodych ludzi, ale samo było młode. To był pewnie główny powód tego, że wciąż coś musiało się dziać. A listopad jest jakiś taki pusty... Dopiero w grudniu zapach Adwentu rozpędzał naszą wyobraźnię ku Bożemu Narodzeniu. W listopadzie nam czegoś brakowało w duszpasterstwie młodzieżowym i parafialnym. No i zaprosiliśmy parafian na koncert... właściwie koncercik. Była Msza Święta, a po niej jeszcze przez jakieś 20 minut pośpiewaliśmy, co umieliśmy. Podobało się. Następnego roku zrobiliśmy tak samo. Ale za którymś razem pomyśleliśmy, by zaprosić kogoś spoza Parafii. A potem przyszło tyle ludzi, że trzeba było lepiej wyeksponować występujące zespoły, by były dobrze widoczne. I Koncerty dla Pana Boga nabrały charakteru wydarzenia kulturalnego w Poznaniu.

Po dłuższej przerwie wracamy do tej inicjatywy. Być bliżej Pana Boga dla każdego chrześcijanina jest celem i sensem wiary. Adwent to czas szukania tej bliskości. Wpatrujemy się w Maryję, jej pokorną, choć nie pozbawioną wątpliwości, zgodę z Wolą Bożą. Modlimy się, by Koncert dla Pana Boga stał się dla każdej osoby w nim uczestniczącej ważną częścią adwentowego wyczekiwania na Boga... „Niebiosarose spuście nam z góry, Sprawiedliwego wylejcie chmury...”

*Do uczestnictwa i obecnością wszystkich zachęcamy i zapraszamy.
W imieniu organizatorów: Radosław Dzieciotowski*

CHOINKA Z CZERWONYMI SERDUSZKAMI

*"Zaprawdę, powiadam wam:
Wszystko co uczyniliście jednemu
z tych braci moich najmniejszych,
Mnieście uczynili" (Mt.25,40)*

Rozpoczyna się Adwent - czas radosnego oczekiwania. W naszym kościele - od 2004 roku - w pierwszą niedzielę Adwentu pojawia się choinka - niespodzianka z emblematem Caritas i czerwonymi serduszkami zawieszonymi na złotych sznureczkach. Zachęcenie jej niezwykłym powodzeniem każdego roku ponawiamy naszą inicjatywę, zwiększając jednocześnie ilość serduszek; zgodnie z prośbą darczyńców.

Czerwone serduszka zawierają imiona i wiek dzieci, które pochodzą z rodzin znajdujących się obecnie w trudnej sytuacji materialnej zamieszkałych nie tylko w naszej parafii.

Dzieci te marzą o tym, by w Wigilię Bożego Narodzenia znaleźć pod choinką paczuszkę z niespodzianką. Dlatego też każdy, kto pragnie anonimowo sprawić radość tym dzieciom, zdejmując z zielonego drzewka serduszko z imieniem jednego z nich, zabiera do domu i przygotowuje paczkę na Gwiazdkę.

Gotową paczkę wraz z zabranym wcześniej czerwonym serduszkem, umieszczonym na paczce w widocznym miejscu, przynosimy do kościoła układając pod choinkę lub zostawiamy w okienku Caritas w czasie Adwentu. W tym roku jest wyjątkowo dużo serduszek, ponieważ nawiązaliśmy kontakt z Siostrą Teresą (Urszulanka) która ma pod opieką dzieci z rodzin bardzo potrzebujących wsparcia i opieki. Dlatego każdy najmniejszy drobiazg, który znajdzie się pod choinką sprawi im ogromną radość.

Niektóre dzieci wyrażają swe oczekiwania, które są na odwrocie serduszka; są to jednak tylko wskazówki dla darczyńcy. Nie ma obowiązku stosowania się do wyrażonych życzeń.

Dziecko nie wie, od kogo otrzymuje paczkę. Darczyńca także nie wie, kogo obdarowuje. Najważniejsza bowiem jest radość z niespodzianki - niechaj ta świadomość będzie największą nagrodą dla naszych darczyńców!

Danuta Guzikowska
Parafialny Zespół Caritas

CO BIBLIA MÓWI O KOŃCU ŚWIATA

Z chrześcijańskiego punktu widzenia odpowiedź wydaje się oczywista: „Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, tylko sam Ojciec” (Mt 24, 36; por. Mk 13, 32). Czytając Pismo Święte, natrafiamy na teksty nazywane w biblistyce apokalipsami (od greckiego czasownika „apokalypso”, który oznacza: objawiam, odkrywam, manifestuję, czynię znanym). Dotyczą one tematyki końca czasów.

Narodziny literatury apokaliptycznej

Literatura apokaliptyczna najbardziej rozwinęła się w czasach między wojnami machabejskimi w II stuleciu przed Chr., a pierwszymi prześladowaniami chrześcijan ze strony Rzymu pod koniec I wieku po Chr. Był to bowiem bodajże najtrudniejszy okres w historii Ziemi Świętej. Z jednej strony – wcześniej prorocy zapowiadali nastanie ery mesjańskiej z jej dobrodziejstwami. A z drugiej strony, kiedy ona nie nadchodziła, Izrael znalazł się pod okupacją innych państw. Potomkom Abrahama szczególnie doskwierało panowanie rzymskie.

Dlatego też twórcy apokalips, w nawiązaniu do proroków, opisywali nadejście dobrych czasów dla wierzących. Zapowiadali zniknięcie ucisku i obcego panowania. Pojawieniu się zaś ery mesjańskiej miały towarzyszyć wyjątkowe zjawiska oraz kataklizmy. Przy tym nie określali oni konkretnych historycznych dat. Ponadto autorstwo swoich tekstów przypisywali znanym postaciom z tradycji biblijnej, posługując się zarazem językiem pełnym symboli i zagadkowych niejasności. Można powiedzieć, że ów styl wizji i objawień przenosił się z jednego pisma na drugie.

Rozwój apokaliptyki

W Starym Testamencie najbardziej znaną apokaliptyczną księgą jest Księga Daniela. Tego rodzaju teksty występują też w wielu fragmentach ksiąg prorockich. W Nowym Testamencie wszystkim znana jest Apokalipsa św. Jana. Gatunek ten obecny jest także w Ewangeliach (np. Mk 13) oraz w Listach Apostolskich (np.: 1 Tes 4, 13 – 5, 11; 2 Tes 1, 3 – 2, 12 czy 2 P 3, 1-13).

Apokaliptyka żydowska stawiała sobie za cel ożywienie wiary wyznawców religii mojżeszowej w kontekście swoistej inwazji cywilizacji hellenistycznej, która chciała zastąpić wiarę Izraela i kult żydowski swoimi mitologiami i bóstwami (por. np. Dn 7, 19-25; 8, 9-12 i 23-25; 9, 26-27; 11, 21-39). Doszło do sprofanowania świątyni jerozolimskiej (por. początek Pierwszej Księgi Machabejskiej) ze strony syryjskiego króla Antiocha IV Epifanesa (lata 175-163 przed Chr.). Chciał on całkowicie ideologicznie i politycznie podporządkować sobie podlegające mu ludy. To doprowadziło do wspomnianych powstań Machabeuszy (lata 167-160 przed Chr.), które następnie zapoczątkowały panowanie dynastii hasmonejskiej na terenie Ziemi Świętej.

Wytrwanie i ożywienie wiary przyświecały również autorom apokaliptycznych fragmentów Nowego Testamentu. Przede wszystkim chodzi tu o Apokalipsę św. Jana, choć i inne teksty dotyczą tej tematyki (por. Łk 21, 25-28 i paralelne oraz 1 Tes 4, 13-18). W znaczeniu bardziej ogólnym fragmenty apokaliptyczne – szczególnie te odnoszące się do nadchodzącego sądu – zachęcały i wzywały jednocześnie do wierności i wytrwania w wierze (por. np. Mt 7, 21-23; 25, 31-46; Mk 13, 34-36; 1 Kor 15, 20-53).

CO BIBLIA MÓWI O KOŃCU ŚWIATA – CD.

Paruzja

W Nowym Testamencie spotykamy teksty nawiązujące do chwalebnego przyjścia Pana Jezusa (1 Tes 5, 1nn.; 2 Tes 2, 1nn.; Łk 21, 31-36; Mk 13, 26nn.) na końcu czasów podczas tzw. Paruzji (słowo to oznacza z języka greckiego: obecność, przyjście, pojawienie się; odnosiło się ono pierwotnie do oficjalnej wizytacji dokonywanej np. przez przywódcę). Ich autorzy nie zamierzali informować czytelnika o konkretnej dacie przyjścia Chrystusa. Zależało im na pocieszeniu i umocnieniu chrześcijan w wierze.

Syn Człowieczy jest „ho erchomenos” (grec.) – „Przychodzącym”. Jego przybycie będzie końcem dzieła odkupienia i pełnym odsłonięciem chwały Bożej. Wielu współczesnych teologów raczej nie mówi o „drugim” przyjściu Jezusa. Paruzja jest bowiem ostatecznym następstwem pierwszego Jego przyjścia w tajemnicy wcielenia.

ks. Karla Rahnera SJ (1904-84), można powiedzieć, że to raczej świat przyjdzie do Boga podczas Paruzji niż Chrystus do świata. Paruzja jest zatem dopełnieniem wydarzenia Chrystusa, czyli Jego wcielenia, śmierci i zmartwychwstania. Innymi słowy, będzie ona pełnym objawieniem się Jego chwały. Ta „ostateczna godzina” już jest (por. 1 J 2, 18). Poniekąd już żyjemy w czasach ostatecznych.

Ogólna wymowa całego Nowego Testamentu świadczy o tym, że Jezus Chrystus jest Panem całej otaczającej nas rzeczywistości. On jest Panem, Królem Wszechświata. Dzięki zmartwychwstaniu wprowadza nas w świat do tej pory niedostępny. Jego moc wyraża się już w Jego ziemskim życiu i czynach, których dokonał.

ks. Jacek Molka
www.opoka.org.pl

RECENZJA KSIĄŻKI -

„Smakowanie raju”

Wspomnienia świadka nieznannej egzekucji w lesie katyńskim.

To pierwsza tego typu pozycja, jaką miałam okazję przeczytać, a mianowicie literatura wspomnieniowa. Nie trudno po tytule odgadnąć, czego dotyczą wspomnienia. Istotnie, Erlichson przeżył 5 lat tułaczki po sowieckiej Rosji, z czego ponad połowę w więzieniach i obozach pracy. Był jednocześnie jeńcem wojennym i więźniem politycznym. Absurdalność tamtej rzeczywistości odbija się bardzo wyraźnie we wspomnieniach autora książki. Trafienie do rosyjskiego łagru nie było niczym trudnym, natomiast wydostanie się z niego graniczyło z cudem, ale czy trzeba nam – Polakom, mówić o tych rzeczach? Znamy naszą historię, a przynajmniej powinniśmy ją znać. Jeśli zatem ktoś nie ma pojęcia, co się działo podczas II Wojny Światowej, to ta książka otworzy mu oczy, natomiast jeśli ktoś orientuje się w ludzkich tragediach z okresu wojennego, to ta książka pomoże poznać mu uczucia i myśli konkretnej osoby, która to wszystko przeżyła. Książkę pomimo tak trudnego tematu czyta się lekko.

Erlichson dzięki swojej bardzo dobrej pamięci spisał wszystko co przeżył z najmniejszymi szczegółami, a dodatkowo talent pisarski sprawia, że czyta się ją z zapartym tchem. Pomimo dramatu tamtych czasów w przeżyciach Erlichsona pojawia się także wątek miłosny. Niesamowite jest to, że w takiej dekonspiracji, jaką dokonał z najbliższymi można się pobrać i być szczęśliwym.

Gorąco polecam.

Monika Kaszkowiak

WIELKOPOLSKA NIE JEST NAM OBCA

- Pałac w Wąsowie -

Neogotycki pałac w Wąsowie (niedaleko Nowego Tomysła), znany także jako Zamek Hardtów, wzniesiony został w latach 1870-1872 przez Gustawa Erdmanna dla nowego właściciela wsi Wąsowo, berlińskiego bankiera i przemysłowca, Richardta von Hardta.

Rozbudowano go około 1900 roku, na wieść o planowanej wizycie cesarza Wilhelma II. Po rozbudowie, trójkondygnacyjny pałac ze swoimi, znajdującymi się w północno-wschodniej części, pięciokondygnacyjnymi, ośmiokątnymi wieżami przypominał wielkie, średniowieczne, obronne zamczysko. Wzrok przykuwało także staranne wykończenie budynku podkreślane przez elewacje w cegle likierowej oraz kamienne detale.

Po drugiej wojnie światowej pałac von Hardta mieścił rolniczy ośrodek szkoleniowy, a w 1995 roku powstał w nim przyciągający gości z całej Polski, czterogwiazdkowy hotel dający zatrudnienie kilkudziesięciu pracownikom.

Wojny przetrwała spora część luksusowego wyposażenia wnętrza, co stanowiło prawdziwą atrakcję turystyczną regionu. Ponadto, z tarasu widokowego podziwiać można było okalający pałac, park krajobrazowy z około stoma pomnikowymi drzewami.

Na uwagę zasługiwał też piękny architektoniczny kontrast, który stanowił położony nieopodal barokowo-klasycystyczny pałac należący do Szczanieckich, poprzednich właścicieli Wąsowa.

Niestety wszystko to należy już do przeszłości. Wieczorem 19 lutego 2011 roku w części hotelowej pałacu wybuchł pożar. Ogień strawił całe trzecie piętro, a także częściowo drugie i pierwsze, w sumie około 70% budynku. Strażakom udało się uratować parter. Akcję ratunkową utrudniał tłum gapiów, którego usunięcie z bezpośrednich okolic pałacu zajęło policji około dziewięćdziesięciu minut.

Na szczęście ewakuacja przebiegła szybko i sprawnie i nikomu nic się nie stało, ale straty materialne liczone są w milionach złotych.

Tej feralnej nocy region stracił architektoniczną perełkę, a co za tym idzie, także dochody z turystyki. Mieszkańcy gminy są zrozpaczeni. Dla nich wydarzenie to oznacza utratę miejsc pracy.

Kilka dni po pożarze, właściciele pałacu powołali do życia Stowarzyszenie „Na Rzecz Odbudowy Zabytkowego Pałacu Wąsowo”.

źródło: www.wot-wielkopolska.pl

Pałac w Wąsowie

Redaktorzy

Cymerys Oliwia
Dyrdał Przemysław

TELEFON:
605 476 890

E-MAIL:
gazetka-jadwisia@wp.pl

W tym numerze pisali:

Dzieciołowski Radosław
ks. Glinkowski Benedykt
Guzikowska Danuta
Kaszkowiak Monika

Zapraszamy
do witryny
naszej Parafii!

Adres:

www.jadwigaslaska.pl

ŚWIĘTY UŚMIECHNIĘTY

Błogosławiona Laura Vicua

Laura Vicuna była małą dziewczynką o wielkim sercu. Pochodziła z dalekiego Chile w Ameryce Południowej. Urodziła się w 1891 roku. Umarła w wieku zaledwie 13 lat. Dlaczego tak młodo? Po śmierci taty, mama z Laurą rodzeństwem przeniosła się do Argentyny. Żyło im się bardzo trudno. Nie mieli pieniędzy. Mama Laury spotkała złego mężczyznę, z którym się związała. Laura nie umiała się pogodzić z tym, że mama żyje bez ślubu z Manuelem Morą - bo tak nazywał się ten bogaty mężczyzna. Postanowiła poświęcić swoje życie, by tylko uratować od grzechu swoją mamę. Bóg wysłuchał jej prośby. Na krótko przed śmiercią przywołała mamę do swojego łóżka i tak powiedziała: Tak, mamó. Ja sama prosiłam o to Jezusa. Mijają prawie dwa lata, jak Mu ofiarowałam życie za ciebie, by otrzymać łaskę twego powrotu! O mamó, czy przed śmiercią nie doczekam się radości, żeby cię widzieć przejętą żalem? Mama upadła wtedy na kolana i mówiła: A więc to ja byłam przyczyną twojej długiej męki, a teraz twojej śmierci, moja córko? O ja nieszczęsna! O moja droga Lauro, przysięgam ci w tej chwili, że zrobię to, o co mnie prosisz. Czuję głęboką skruchę. Bóg jest świadkiem mego przebaczenia. Słyszając to wyznanie, Laura spokojnie umarła. Mama dotrzymała słowa i porzuciła Manuela Morę, z którym żyła bez ślubu. Ofiara życia Laury przyniosła piękny owoc.

Fragmenty książki „Krótki film o świętych” (praca zbiorowa)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!!!

Jeżeli masz jakiś pomysł,
chcesz napisać artykuł do „Jadwisi”
lub chcesz abyśmy poruszyli jakiś temat,
SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI!!!
gazetka-jadwisia@wp.pl
605 476 890

KĄCIK DLA DZIECI

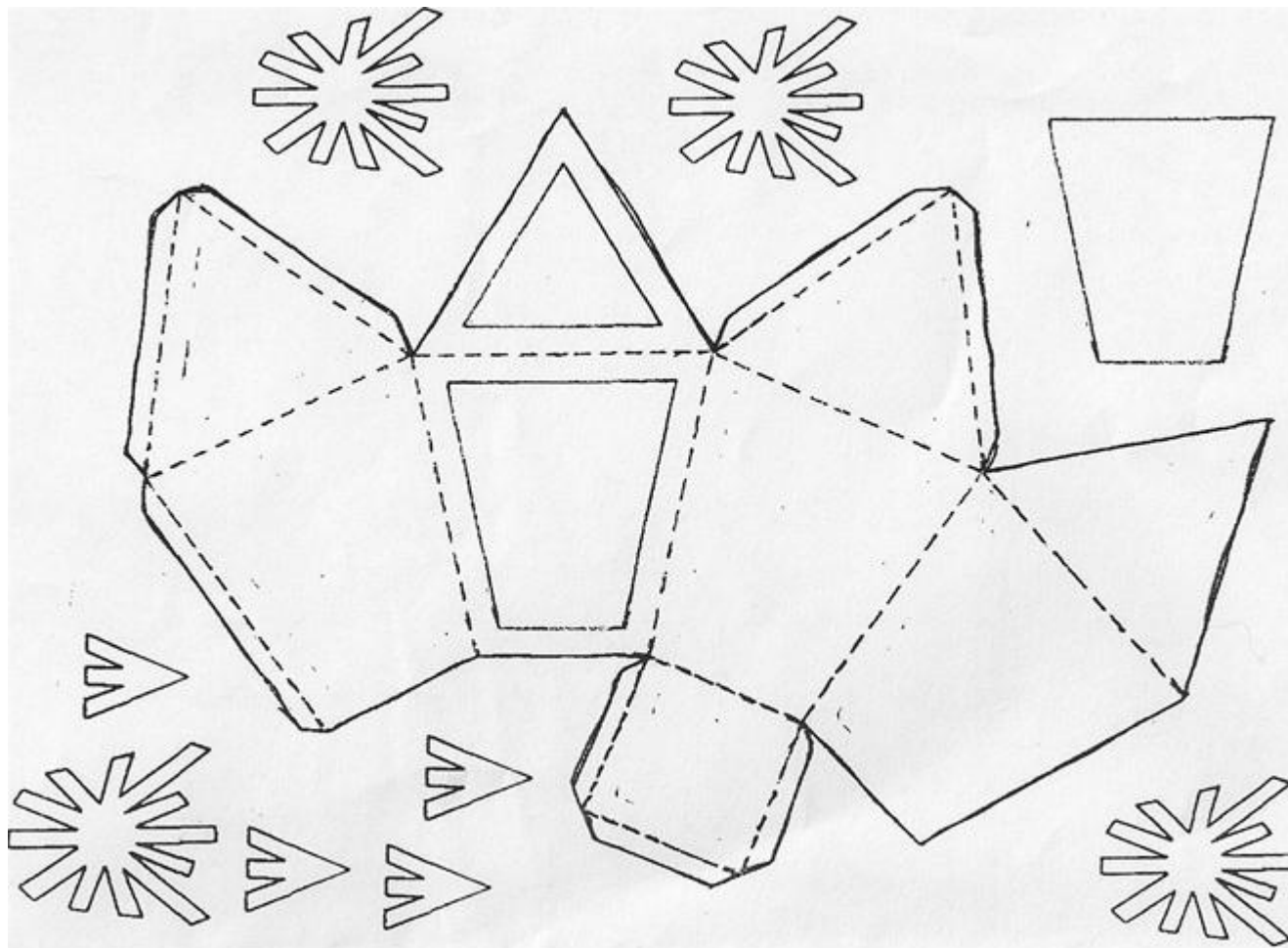
Drogie dzieci!

W świątecznym numerze mamy dla Was przygotowaną ozdobę choinkową, która możecie zrobić sami. Jest to idealna ozdoba do zawieszenia na choince w Waszym domu.

Krótką instrukcją jak należy ją wykonać.

Wytnij ozdobę po jej konturach z gazetki i ją pokoloruj. Następnie w miejscu gdzie mamy przerywaną linię pozaginaj kartkę. Wystające fragmenty ozdoby posmaruj klejem, a następnie połącz z najbliższą częścią. Następnie wytnij śnieżynki. Śnieżynki w kształcie trójkątów przyklejaj na górnych ścianach ozdoby, natomiast te większe na pozostałych. Na końcu poproś mamę, aby nawlekła nitkę na igłę i przekuj ozdobę o góry tak, aby potem móc ozdobę powiesić na choince.

Zalecamy wyciąć wzór ozdoby i przerysować ją na twardszej kartce (kolorowej), aby ozdobą była wytrzymalsza.

Parafia Świętej Jadwigi Śląskiej Poznań - os. Kwiatowe

Proboszcz

ks. dr Benedykt Glinkowski

Wikariusz

ks. Piotr Pawelec

Probostwo

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92

Rezydent w parafii:

ks. kanonik Andrzej Kościański

Kościół parafialny św. Jadwigi Śląskiej

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela/Święta

godz. 8.00

9.30

11.00 – dla dzieci

17.00 – dla młodzieży

Poniedziałek- sobota

godz. 8.00

18.00

Okazja do spowiedzi świętej- codziennie przed Mszą świętą,
w pierwsze piątki miesiąca od 15.00- 18.00

Biuro parafialne

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92